

единъ злочестникъ, който да се самоубие вслѣдствие една сърдечна трагедия, не по пазарски мотиви; единъ отчаянъ, който да даде смъртъ другому — по любовъ или по умраза — не да наслѣди паритъ му; единъ убийца съ душа съдържателна, когото Шекспиръ съ радостъ би зель за драмата си и Байронъ — за поемата си!

Кардашевъ! Отстъпни! извика Холски растревоженъ.

Въ сжщия мигъ единъ празенъ пайтонъ мина край коляното на Кардашева. Той се връщаше отъ Княжево. Кардашевъ прѣдложи да се расходатъ — уморенъ душевно тоя день отъ редъ раздражителни мисли и разочарования. Холски на драго сърдце прие. Пайтонътъ се повърна къмъ Княжево.

Минувайки край паметника, Танаско стана отъ стола и поздрави съ шапка Кардашева, който му отговори съ своята, както прилича на добри познайници.

Той зарасправя на другаря си днешното си посѣщение тука, сценитѣ и разговоритѣ.

Отгждъ бариерата, духна доста силенъ вѣтръръ отъ къмъ Владайското гърло. Такива ненадѣйни вѣгриша сж обикновенно по тоя друмъ. Нѣколко вихрушки, въ видѣ на вити прашни, високи стълпове, се задавахъ по шосето и идяхъ на срѣща, сподирени отъ други подобни великани. Това накара другаритѣ да влѣзатъ въ шосето, което се отбива отъ княжевското и отива за Александровската болница.

— До повърна ли? — попита возачътъ, когато подиръ малко вихрушкитѣ отминахъ, като поставихъ една прашна стѣна мѣжду тѣхъ и паметника, който се изгуби.

— Ние ще имаме нови прахове, защото вѣтрърътъ се усили — карай по-добрѣ напредъ.

Возачътъ плюсна конетѣ съ бича си и пайтона продължи по новата посока, между два реда млади акации.